

(Preložila Zora Kuchárska; video 2601M, dĺžka: 47 min.)

Rocca di Papa 2. októbra 2021

Bud'te rodinou

- 1. Pri koreňoch kolegamenta**
- 2. Pozdrav a otvorenie s Margaret Karramovou**
- 3. Správy o Františkovej ekonomike**
- 4. Odvaha byť jedno – Míting biskupov z rôznych cirkví**
- 5. Dialóg s Jesúsom Moránom**
- 6. Afganistan: Priateľstvo, ktoré zachránilo život**
- 7. Brazília: Vymeniť hlad za kvetinu**
- 8. India / Nepál: Sieť nádeje počas pandémie**
- 9. Dialóg s Pasqualem Ferrarom**
- 10. Myšlienka do života**
- 11. Záver a budúce stretnutia**

1. PRI KOREŇOCH KOLEGAMENTA

(Hudba)

Chiara: „Drahí moji, musíme obísť svet, bude to dlhé, pretože svet je trochu veľký.“

Rôzne hlasy: Haló? Haló? Haló? Ahojte všetci!

Chiara [9. októbra 1999]: Je to telefonická konferencia, počas ktorej ja prinášam silnú duchovnú myšlienku, aby sme ju všetci žili spolu. Potom jedna moja spoločníčka, Eli, prináša správy, čo dobré sa počas uplynulého mesiaca stalo, aby všetko patrilo všetkým. Je to úžasné stretnutie...

Chiara [8. mája 2000]: Je to obrovská radosť! Pochopila som, že táto radosť je takmer väčšia, než tá, ktorú dáva jednota. Pretože istým spôsobom sa podieľate nielen na jednote, ale aj na univerzálnosti, pretože je v tom celý svet.

Chiara: [9. októbra 1999]: Voláme do rôznych oblastí, oni odpovedajú: „Dobrý deň, ako sa máš?“. Sme ako rodina, je to hotový zázrak.

Chiara: [28. júna 2004]: Cieľom kolegamenta je vziať nás na svätú cestu: na cestu svätosti...

2. POZDRAVY A OTVORENIE S MARGARET KARRAMOVOU

Margaret Karramová, prezidentka Hnutia fokoláre: Dobrý deň. Dobrý večer všetkým! Sme veľmi, veľmi radi, že začítame týmto kolegamentom. Keď som videla túto krásnu grafiku, bola som dojatá pri pohľade na korene nášho kolegamenta, ku ktorému teraz, po niekoľkých mesiacoch, vraciame. Máme veľkú túžbu tvoriť na celom svete planetárnu rodinu a chceme si navzájom pomáhať kráčať na tejto spoločnej ceste, aby sme sa stali svätými, navzájom si pomáhali, a stali sa spolu svätými. Takže tešíme sa z tohto kolegamenta.

Zároveň je krásnou zhodou okolností, že práve v týchto dňoch sa tu v Medzinárodnom centre koná stretnutie zodpovedných hnutia v rôznych geografických oblastiach sveta, spolu s Generálnou radou. Máme preto pocit, že v tejto miestnosti je v tejto chvíli celý svet. Veľkú radosť mám aj z prítomnosti mnohých mladých tu, okolo mňa, aj tu v sále aj mladých ľudí z Talianska. Preto v tejto radosi začnime tento večer spoločne. (pozdrav v arabčine)

Marianela – Argentína (v španielčine, potlesk)

Louisianne – Franciá (vo francúzštine, potlesk)

Gaudia – Čína (čínsky, potlesk)

Salvatore Ignacolo: Ciao, pozdravujem vás zo stredo-západnej Afriky, a pozdravím vás v jazyku *jacubà*, etnika zo západnej časti Pobrežia slonoviny (potlesk).

Cecilia Capuzzi: Ciao, ja som Cecilia a prichádzam z Oceánie. (pozdrav v angličtine a francúzštine)

Lorenzo Russo, Úrad komunikácií HF: Srdečná vďaka, Margaret, vďaka aj za tento pozdrav celému svetu. Začiatok sa nám vydaril!

Volám sa Lorenzo Russo, som žurnalista s Úradu komunikácií. Je tu so mnou moja manželka Maria s našimi dvomi deťmi Beatrice a Gabriele. (potlesk)

Tak konečne je tu opäť kolegamento! Osobitne by som sa chcel poďakovať všetkým, ktorí nás sledujú z celého sveta, pretože v posledných mesiacoch sme vďaka vám dostali do redakcie množstvo spätnej väzby, nápadov a príspevkov pre toto živé vysielanie. Je to príležitosť, že toto stretnutie je vždy spojené s nejakou Chiarinou inšpiráciou a zároveň je rodinou v dnešnom čoraz viac prepojenom svete.

3. SPRÁVY Z FRANTIŠKOVEJ EKONOMIKY

Lorenzo: Začnime teda túto cestu dvomi nedávnymi udalosťami. Prvou, ktorá sa skončila pred niekoľkými hodinami, je *Celosvetové podujatie Františkovej ekonomiky*, ktoré sa konalo v Assisi, meste sv. Františka. Spojilo stovky mladých podnikateľov a ekonómov z 30 miest z celého sveta. Podujatie sa venovalo myšlienkam a ekonomickej praxi mladých s cieľom oživiť hospodárstvo, a byť pozorní k núdznym, ochrany životného prostredia a vytvárania procesov globálnych zmien. Pozývam vás navštíviť webovú stránku Františkovej ekonomiky www.francescoeconomy.org, kde nájdete všetky ostatné informácie o tejto medzinárodnej udalosti.

4. Odvaha byť jedno – Míting biskupov z rôznych cirkví

Lorenzo: Druhé podujatie, ktoré sa skončilo pred niekoľkými týždňami *Odvaha byť jedno*, bola to konferencia biskupov priateľov Hnutia fokoláre. Prostredníctvom webu bolo pripojených 181 biskupov zo 45 krajín, len uvediem, že boli zo 70 kresťanských cirkví: pravoslávni, anglikáni, luteráni, katolíci, reformovaní, ale aj biskupi východných pravoslávnych cirkví, aby sme vymenovali aspoň niektoré. Pripravili sme rozhovor s piatimi z nich, poďme si to spoločne vypočuť.

biskup Christian Krause, bývalý prezident svetovej luteránskej federácie

Pred časom sme si spoločne povedali, že sa musíme zamyslieť nad tým, aký bude ďalší vývoj Fokoláre v oblasti jeho skupín biskupov. Jedným z postrehov bolo, že ekumenická panoráma sa zmenila v tom, že sme dosiahli zmierenie medzi hlavnými cirkvami.

Druhým bodom bolo, že sme si uvedomili, že kresťanstvo, vplyv kresťanstva sa presunul zo severu na juh. Naše cirkvi sa znižujú a v Afrike zažívajú rozmach. A potom je tu Ázia,

napríklad aj Latinská Amerika, aj tam vidíme rôzne typy cirkví, tradičné, letničné, charizmatické, nezávislé.

biskup Brendan Leahy, biskup v Limerick (Írsko) – Katolícka cirkev

Dobré popoludnie! Dobré ráno! Dobrý večer! Nech ste kdekoľvek, nech je akákoľvek hodina, vítame vás medzi nami.

Chceli sme rozšíriť túto sieť spoločenstva medzi biskupmi rôznych cirkví. A to sa na tomto stretnutí aj stalo. Máme skupiny v Pakistane a skupiny v Ugande, skupiny v Južnej Amerike a bolo úžasné vidieť, ako sa táto sieť rozširuje.

biskup Ake Bonnier, biskup v Skare, Švédka luteránska cirkev

Na tomto stretnutí boli pre mňa dôležité tri momenty. Po prvé, že sme boli spolu prepojení. Aj s tými, ktorí sa pripojili prostredníctvom zoomu, to bolo pre mňa veľmi silné.

Druhým momentom bolo, keď sme si čítali text, ktorý nazývame "pakt", kde hovoríme, že tvoja radosť je moja radosť; tvoj smútok je môj smútok. Nesieme si takpovediac navzájom svoje kríže. A tretím bolo stretnutie s pápežom. Cítil som s ním naozaj silnú jednotu.

Pápež František

Tvárou v tvár "tieňom uzavretého sveta", v ktorom sa "rozbilo mnoho snov o jednote", v ktorom chýba "projekt pre všetkých" a globalizácia pláva "bez spoločného kurzu", v ktorom hrozí, že bič pandémie prehĺbi nerovnosti, nás Duch vyzýva, aby sme "mali odvahu - *parhéziu* - byť jedno", ako hovorí názov vášho stretnutia. Odvaha byť jedno. Vychádzajúc z vedomia, že jednota je dar.

Metropolitný biskup Chrysostomos, v Kyrenii, Pravoslávna cirkev na Cypre

„Odvaha byť jedno. Dar jednoty v rozdelenom svete" bol dôležitý a veľmi plodný kongres, najmä pre všetkých účastníkov z radov biskupov.

Úžasné bolo, keď sme použili - povedzme – trochu osobitný obraz, ktorý nám dáva svätý Ján Zlatoústý. Ten povedal, že sme ako stromy zasadené pri rieke. My si nevyberáme, kde budeme zasadení, strom absorbuje všetky živiny, ktoré sú dôležité pre život, aby prežil, pokračoval a bol plodným stromom.

Božie slovo je ako voda. Takže pitie zo slov evanjelia nás robí bohatšími a prichádzame aj k tomu, aby sme si uvedomili, že hovoriť spolu a byť spolu, to je dar, ktorý je daný od Boha.

Dar jednoty, to je dar, ktorý je daný od Boha pre každého.

biskup Matti Repo, biskup v Tampere, Fínska luteránska evanjelická cirkev

Niektorí ľudia sa pýtajú, aký zmysel má pre predstaviteľov cirkví alebo teológov teologická diskusia alebo stretnutie biskupov, aby diskutovali o teoretických a teologických otázkach. Myslím si, že stretávať sa deliť sa o spoločný duchovný život, počúvať Božie slovo a spoločne sa modliť, že to nás mení a mení to náš postoj k druhému. Považujeme ostatných za členov tej istej rodiny, do ktorej spoločne patríme.

Niekedy v histórii sme sa mohli navzájom nenávidieť, ale mení nás to, že sa máme radi. Mení to naše spoločenstvá, naše cirkvi.

Uvedomíme si, že Boh, ktorý tak veľmi miloval svet, chce milovať svet aj prostredníctvom nás, chce, aby sme sa milovali navzájom, a láska mení svet.

5. DIALÓG S JESÚSOM MORÁNOM

Lorenzo: Víťaj, Jeesús, videli sme ťa na záberoch z tejto mimoriadnej udalosti. Aké perspektívy sa otvorili?

Jesús Morán, spoluprezident Hnutia fokoláre: Možno je ešte trochu skoro na adekvátne hodnotenie toho, čo sa udialo, pretože to bola udalosť - treba povedať - ktorá bola absolútne historická, prorocká.

Možno môžeme povedať, že sa vyvinulo počiatočné úsilie o posun v tom, čo sme robili celé roky, čo bolo veľmi dôležité, a to je organizovanie ekumenických stretnutí biskupov, k vytvoreniu ekumenickej siete biskupov. A to je rozhodujúce, rozhodujúce pre budúcnosť. Myslím, že by to nebolo možné bez celosvetového rozšírenia Hnutia fokoláre.

Lorenzo: Áno, hovoril si o sieti. Myslím, že je veľmi dôležité vytvorenie siete schopnej premostiť všetky rozdelenia a bolesti.

6. AFGANISTAN: Priateľstvo, ktoré zachránilo život

Lorenzo: Presvedčíme sa o tom aj o chvíľu. Vstúpime do jednej takejto rany medzi ľuďmi a národmi. Poďme do Afganistanu.

Speaker: Kábulske letisko, Afganistan, august 2021: tisíce ľudí uteká z krajiny za slobodou a budúcnosťou. Do Talianska ich prišlo 4 800 a malá skupina bola ubytovaná v štruktúre Hnutia fokoláre.

Toto je príbeh o priateľstve, ktoré umožnilo ich príchod. Priateľstvo medzi talianskou režisérkou Costanzou Quatrigliovou a dvomi afganskými hercami Basírom Ahangom a Mohammadom Džanom. Pochádzajú z etnika Hazárov a už mnoho rokov sú obeťami prenasledovania.

Basir Ahang: Taliban sa chystal ovládnuť Afganistan. Do ich rúk padala jedna provincia za druhou.

Obrázky a hudba

Basir Ahang: Zavolať som Costanze, pretože v týchto ťažkých rokoch bola jedinou osobou, ktorá mala otvorené srdce pre našu komunitu. Počúvala nás, keď nás nikto iný nepočúval.

Počúvala nás, aj keď nikto nechcel počuť, čo hovoríme. Odteraz je Costanza súčasťou našej komunity, je jednou z nás.

Basir Ahang: Tak ako som pred 20 rokmi pri úteku z Kandapúša prechádzal cez mŕtvoly Hazárov, ktorých zabili Talibani, aj tentoraz moja sestra Nazarin povedala, že v ten strašný deň musela pri úteku z kábulského letiska prechádzať cez mŕtvoly.

Costanza Quatrigliová: Nazarin je jediná, ktorá tu zostala, pretože nakoniec sa mi podarilo pomôcť všetkým odísť, dokonca aj jej matke a bratovi Latifovi.

Mohammad Jan Azad: Je normálne, že sa nedá zachrániť všetkých. Nemôžeme vziať všetko a všetkých. Ale ľuďom, ktorí sú v nebezpečenstve, sa snažíme dať zo seba to najlepšie. To je to, čo Costanza urobila. Pomohla mnohým ďalším rodinám, aby sa dostali z toho pekla v Kábule.

Obrázky a hudba

Mohammad Jan Azad: S Costanzou sme sa prvýkrát stretli v práci. Potom náš vzťah nebol jednoduchý, však? Veľa sme pracovali. Nakrútili sme dokumentárny film a potom tiež krátky film.

Costanza: Keď som sa rozhodla natočiť dokumentárny film o maloletých cudzincoch bez rodičov, bol to môj dlhoročný cieľ, pretože som študovala právo a vášnivo som sa zaujímala o práva maloletých.

Keď som stretla Jana, nikdy mi nepovedal: "Som Hazár" a tak on bol pre mňa afganským chlapcom.

Oslovilo ma, že tento chlapec pôsobil ako sprostredkovateľ pre ostatných; bol tiež horkokrvný, nemal chladnú hlavu, nebol to pokojný, kludný človek. Oslovila ma jeho schopnosť vytrvať vnútri situácie: jeho pozornosť, starostlivosť, gesto starostlivosti, ktoré robil voči druhým, keď im nosil čaj.

Mohammad Jan Azad: Nevie, či si pamätáte, že ona hovorievala: „Som jedináčka, nemám súrodencov, ty si pre mňa ako brat, ty si môj brat, takže sme bratia.

Báseň od Basira: *Sme Hazari - zlomok tohto krehkého ľudstva - ale v priebehu storočí - sme nestratili ochotu – povstali sme - z popola našich kostí - a budeme v tom naďalej pokračovať.*

Costanza: S Basirom som sa stretla v Miláne, keď som začala veriť, že naozaj natočíme ten film, o ktorom som snívala toľko rokov. S dvoma agentmi z kastingu sme začali hľadať po celej Európe, po celom svete, ale aj v Taliansku. A prvý človek, ktorého som stretla, bol Basir.

Obrázky a hudba

Costanza: Rozhodla som sa vyrozprávať príbeh o Hazároch, o ich vyhladzovaní, pretože som ich spoznala prostredníctvom ľudí, ktorí vstúpili do môjho života, pretože v istom okamihu sa naše cesty skrížili.

Mohammad Jan Azad: Dostala to aj do našich hláv, do našich srdc, pretože ona urobila niečo, čo za celé tie roky v tomto storočí nikto neurobil pre národ Hazárov, však? Je to tak. Možno si to ani nepripustí, pretože pre ňu je normálne byť filmárom, ale pre nás, ktorých nikto nikdy nepočúval, my sme sa nedokázali presadiť, porozprávať náš príbeh svetu. Ona však, za niekoľko rokov, za 16 rokov, nejakým spôsobom dokázala rozpovedať o nás a náš príbeh.

Mohammad Jan Azad: Ak začneme myslieť trochu pozitívne, vieme, že na svete okrem množstva problémov, násilia a ťažkých skúšok, veľa problémov, ale že sú aj ľudia, ktorí sú humánni, sú súčasťou ľudstva.

Basir: Všetky ľudské bytosti sú bratia a tí, ktorí sa pokúšajú prelomiť múry, ktoré sme po stáročia vytvárali, aby sme rozdelili ľudské bytosti do určitých skupín, tí, ktorým sa podarilo zbúrať tieto múry, patria k svetu, k ľudstvu.

7. BRAZÍLIA: VYMENIŤ HLAD ZA KVETINU

Lorenzo: „Komu sa podarí prelomiť takého múry, patrí ľudstvu,“ povedal pred chvíľou Basir. Koľko rás sa však s týmito múrmi stretávame každý deň v našich mestách, napríklad, len keď sa zastavíme pri semaforoch. Tak to je v nasledujúcich príbehoch z Brazílie, Indie a Nepálu.

Lorenzo Dovera: Počas pandémie sme si v uliciach nášho mesta začali všiamať veľké množstvo ľudí s rôznymi nápismi na semaforoch, ktorí žiadali o pomoc. A tak sme dostali nápad: "Prečo tieto nápisy nenahradí niečím iným, niečím, čo ľuďom dá viac dôstojnosti?". A tak sme prišli na myšlienku sadeníc kvetov.

Deň matiek sa tu oslavuje v máji, tak prečo nepredávať kvety na semaforoch pre matky?

Myšlienkou našej skupiny je vytvárať príjmy. Vďaka predaju kvetov môžu títo ľudia prespať v ubytovni alebo v nocľahárni, čo je oveľa lepšie ako spať na ulici. Je tu aj myšlienka finančného vzdelávania, pretože za každú sadenicu kvetu, ktorú ľuďom predáme, dostaneme 50 centov, čo je polovica hodnoty každej sadenice. Druhú polovicu získavame prostredníctvom darov alebo z finančných zbierok.

Sme skupina a všetci, ktorí mi pomáhajú, počnúc dobrovoľníkmi, už teraz cítia veľkú Božiu prítomnosť medzi nami. Ten nápad s kvetmi prišiel z ničoho nič a naozaj som mal pocit, že Ježiš bol medzi nami, keď som s mamou videl tie plagáty.

Milena: Kvôli tejto pandémie som už nemala žiadne životné vyhliadky, aby som sa mohla užiť, pracovať alebo podobne. Vďaka projektu som v kontakte s ľuďmi, pomôžem sebe a zároveň pomáham im, čo je pre mňa veľmi príjemné. To je to, čo si myslím.

Chcú ukázať, že človek, ktorý je tam, je oveľa viac, než len to, čo vidia oči. Bez ohľadu na to, či sú na ulici, alebo nie, všetci sú to úžasní ľudia, ktorí majú potenciál. Musíte im len dať šancu, ako to urobil Lorenzo.

Lorenzo Dovera: Ja som napríklad veľmi spokojný... Z domu odchádzam skoro ráno, budím sa šťastný, pretože viem, že už je tu nový deň na aktivitu.

Všetci si niekedy v kruhu zahráme hudbu, rozprávame sa. Povedia nám, čo najviac potrebujú, či potrebujú prikrývky, oblečenie. Vznikla z nás takto skutočne bratská skupina.

Prostredníctvom nášho projektu sme sa už dostali do dvoch ďalších miest v Brazílii: Belo Horizonte a Joinville. Myšlienka je zasadiť semienko a prostredníctvom neho osloviť celú Brazíliu. (Hudba)

8. INDIA / NEPÁL: SIEŤ NÁDEJE POČAS PANDÉMIE

Dr. Kezevinu Aram, riaditeľka, Shanti Ashram: Už druhý rok nás sprevádza pandémia COVID-19.

V našej krajine bolo minulý týždeň nakazených viac než 35 miliónov ľudí.

Vidíme krízu verejného zdravotníctva. Vieme tiež, že je tu kríza duševného zdravia. Toto fyzické oddelenie. Je tu ďalšia veľká kríza, a to je kríza vzdelávania. Deti nechodia do školy. Takže neviditeľnou tvárou pandémie sú deti. Je to kríza viacerých rozmerov. Je to kríza, ktorá si vyžaduje, aby sme sa všetci spojili.

Cherylanne Menezes (Doni), Hnutie fokoláre: Takmer každý človek, s ktorým sme v kontakte, mal v rodine prípad Covidu a bojoval s ním. Keď dochádzali zásoby liekov, zvládol pocit bezmocnosti, neboli k dispozícii nemocničné lôžka, kyslíkové fľaše a niektorí naši blízki členovia zomierali bez toho, aby vôbec mali možnosť bojovať s vírusom.

Na jednom z našich *online* stretnutí, kde bol prítomný aj arcibiskup Felix Machado z diecézy Vasai, v istom momente sa ospravedlnil a musel odísť.

Arcibiskup Felix Machado, Diecéza Vasai: Počas stretnutia som dostal telefonát a v rozhovore som pochopil, že ide o núdzovú situáciu v našej katolíckej nemocnici. Mohlo ísť o životy. Viete, nastala situácia, keď sme nutne potrebovali kyslíkové fľaše. To bola naliehavá potreba v tej chvíli. Ľudia zomierali, pretože nemohli dýchať. A to som nemohol znieť.

Cherylanne Menezes (Doni), Hnutie fokoláre: Toto volanie sa nedalo ignorovať. Bol to veľký boj, ale s podporou a štedrosťou mnohých sa nám podarilo zaobstarať 17 kyslíkových prístrojov, prístroj na EKG a ventilačný prístroj pre 3 nemocnice. Snažili sme sa nielen poslať finančné prostriedky, ale zabezpečiť, aby sa prístroje spolu s technickým inžinierom dostali do nemocnice.

Arcibiskup Felix Machado, Diecéza Vasai: Boh mi dal viacero priateľov vďaka týmto skupinám v Cirkvi, týmto hnutiam v Cirkvi. A tak som stále vďačný Hnutiu fokoláre. Vieme, že si môžeme navzájom pomáhať.

Cherylanne Menezes (Doni), Hnutie fokoláre: Raz neskoro v noci sme telefonovali a hľadali lôžko v nemocnici pre jedného z členov o spoločenstva fokoláre.

Joe Fernandes, Komunita fokoláre v Bombaji: Cítil som sa veľmi slabý. Začali sme kontaktovať nemocnice, či je k dispozícii nejaké voľné lôžko. V tej konkrétnej chvíli ale nikde žiadne lôžko nebolo.

Nemohol som sa ani modliť, pretože som sa cítil taký bezmocný, taký sklúčený. Oni horlivo sledovali môj vývoj a som si istý, že sa za mňa aj modlili, aby som sa rýchlo uzdravil. Všetky tieto veci mi pomohli, lebo som cítil, že nie som sám.

Cherylanne Menezes (Doni), Hnutie fokoláre: Bolo to takmer nemožné. Mohli sme si len kľaknúť na kolená a modliť sa za zázrak. Na druhý deň ráno sa našlo lôžko v jednej dobrej nemocnici.

A v Bombaji skupina mladých z Hnutia fokoláre sa pustila robiť niečo pre ľudí v núdzi, ktorých už ťažká situácia sa ešte zhoršila a bolo im ťažké zaobstarať si každý deň aj poriadne jedlo.

Preto raz alebo dvakrát do týždňa varia a rozdávaajú asi 100 potravinových balíčkov, dokonca aj tým, ktorí sú pod mostami. V tejto iniciatíve stále pokračujú, pričom priťahujú aj mladých z blízkej farnosti.

Malá komunita v Nepále sa prepojila s Fokoláre v Indii. Kríza v Nepále bola rovnako alarmujúca ako v Indii.

Lockdown im odňal hlavný zdroj príjmov, ktorým je cestovný ruch. Takže s Yo, jedným z členov našej komunity v Nepále, sa nám podarilo tam na mieste zhromaždiť nejaké finančné prostriedky a tiež s podporou členov Fokoláre v rôznych častiach sveta.

Vďaka týmto sumám sa im podarilo podporiť rodiny, ktoré sa ocitli v ťažkej situácii. V liste, ktorý nám napísali na záver, hovoria: Naozaj vám chceme všetkým poďakovať za jednotu, ktorú sme zažili. Cítili sme sa prepojení s komunitou fokoláre na celom svete. Myslím, že to isté cítime aj my v Indii.

Dr. Kezevinu Aram, Riaditeľ, Shanti Ashram: Pandémia nám dala skutočnú šancu žiť podľa našej viery. Aj spolupracovať medzi jednotlivcami, medzi rodinami, medzi inštitúciami, pretože kríza presahuje aj vlády.

Svet sa musí spojiť. To je svedectvo práce Hnutia fokoláre a Shanti Ashram, je to veľký dar. Shanti Ashram a Fokoláre po celej krajine, navzájom si pomáhajú. Naši mladí robili konkrétne skutky lásky.

Viem, že toto Collegamento bude 2. októbra, čo je deň narodenia Mahátma Gándhího. Myslím si, že teraz uprostred pandémie si celé hnutie môže pripomenúť myšlienku Mahátma Gándhího: "Viera nepripúšťa, aby sa o nej len hovorilo. Musíme ju žiť." Ako sme to aj skvele spoločne urobili.

Pandémia sa ešte neskončila. Pokračujme v modlitbách. Naďalej hľadajme zmysel jednoty uprostred krízy. Naďalej slúžme svojim bratom a sestrám. (Hudba e potlesk)

9. DIALÓG S PASQUALEM FERRAROM

Lorenzo: Je tu s nami Pasquale Ferrara, veľvyslanec a docent na „Inštitúciách a procesoch politickej integrácie“ na Univerzitnom inštitúte Sophia v Loppiane. Vitaj medzi nami, Pasquale.

Pasquale: Pozdravujem!

Lorenzo: Príbehy, ktoré sme práve videli, hovoria o odhodlaní budovať toto bratstvo v rôznych spoločenských, politických a kultúrnych oblastiach.

Niekedy sa nám to javí ako malé kvapky v obrovskom a zložitom svete. Čo si však myslíš ty?

Pasquale Ferrara, veľvyslanec: Predovšetkým sú to príbehy, ktoré ma veľmi zaujali, pretože - hoci sa môžu zdať malé a obmedzené - v skutočnosti obsahujú niečo veľmi hlboké, a to, že nám pomáhajú zmeniť spôsob, akým rozprávame o svete. Často sa zamýšľame nad vzťahom medzi ľuďmi a komunitami v ich každodennom živote, nad veľkými medzinárodnými krízami a medzinárodnou politikou. Je preto jasné, že napríklad konflikty menia životy ľudí k horšiemu, to vieme, ale pritom neuvažujeme o tom, že životy ľudí môžu zmeniť konflikty.

Dnes oslavujeme Mahátmu Gándhího, tento veľký príklad histórie. Predovšetkým v medzinárodnej politike si čoraz viac uvedomujeme, že veľké problémy nie sú spôsobené len takzvanou geopolitikou, niečím abstraktným a neosobným, lebo medzinárodná politika je založená na vzniku mikro gest a každodenných rozhodnutí ľudí a spoločností.

Napríklad Afganistan. Videli sme niečo skutočne symbolické, pretože viac ako na medzinárodnej bezpečnosti vo svete a rozdeleniami medzi veľmocami, záleží na ľudskej bezpečnosti, teda na nádeji, očakávaní, požiadavkách a drámach, ktoré ľudia prežívajú. To všetko nám ukazuje, že medzinárodná politika má v skutočnosti korene v rozhodnutiach, ktoré robíme každý deň v našich životoch.

Lorenzo: Rád by som sa ťa opýtal: napriek úsiliu všetkých, je tu stále veľa múrov, veľa rozdelení. V akom bode je dnes budovanie jednoty? Na čo by sme sa podľa teba mali zamerať?

Pasquale Ferrara: Je jasné, že vo svete sa objavujú nové polarizácie, nové rozdelenia. Myslím si, že niektoré z nich sú často výsledkom toho, že nie sú prepojené s realitou. Všetci čelíme pandémie na celoplanetárnej úrovni a vidíme určitý takpovediac nacionalizmus vakcín, hoci namiesto toho by sme mali v boji proti pandémie spolupracovať. Alebo štáty, ktoré si pre seba odkrajujú časti mora, ktoré je spoločným planetárnym dobrom.

Domnievam sa, že skutočným rozlišovacím faktorom v medzinárodnej politike je dnes, ako vždy, veľmi tenká hranica medzi mierom a vojnou. No skutočným referenčným bodom pri snahe pochopiť, čo sa deje, je začlenenie alebo vylúčenie. Múry sú bohužiaľ dôsledkom, nie príčinou. Čoho sú dôsledkom? Že aj v medzinárodnej politike trochu strácame rešpekt a uznanie pre rozmanitosť, a práve tu vzniká veľa problémov.

V angličtine existuje výraz, ktorý hovorí o krajinách s podobným zmýšľaním, čiže ide o krajiny, ktoré zmýšľajú rovnakým spôsobom a myslia si - a niekedy si to myslíme aj my -, že národy sa budú čoraz viac spájať do takej miery, že ich politické a sociálne systémy si budú čoraz viac podobné. Je to nesprávne a iluzórne. Mnohorakosť je rozkvetom ľudskosti.

Všetci sme čítali príbeh o Babylonskej veži a niekedy sa nám zdá, že táto rozmanitosť je negatívna, ale v skutočnosti ide o to, že rozmanitosť - a v tomto prípade aj rozmanitosť jazykov - je bohatstvom. Som presvedčený, že treba vychádzať z úcty k rozmanitosti, aby sme mohli budovať jednotu.

Lorenzo: Srdečná vďaka, Pasquale!

10. MYŠLIENKA DO ŽIVOTA

Lorenzo: Na chvíľu by som sa chcel vrátiť k Margaret. Pasquale povedal, že „mnohorakosť je rozkvetom ľudstva“. Vo svojej vlastnej histórii, vo svojej vlastnej skúsenosti si aj ty poznala múry, ale máš aj dobré skúsenosti, vieš, ako sa liečia rany.

Margaret Karamová: Skôr ako odpoviem na túto otázku, rada by som sa s vami podelila o niečo osobné.

Pred niekoľkými dňami som si uvedomila, že je to už 40 rokov, čo som opustila svoju vlasť - Svätú zem - a vydala som sa na cestu jednoty. Mala som 19 rokov a cítila som, že ma Boh naozaj volá, pretože v krajine, kde som sa narodila, bolo toľko nespravodlivosti, mnoho múrov, ľudia sa navzájom nenávideli, bola tam nejednota na všetkých úrovniach a ja som cítila, že chcem dať svoj život za jednotu.

Takže presne pred 40 rokmi som sama, ako 19-ročná opustila svoju zem. Hovorím si: Mamma mia, akú som mala odvalu! Pretože pred 40 rokmi v arabskej spoločnosti, že by dievča odišlo samo s kuframi do Talianska..?! Bola to vlastne moja druhá cesta do zahraničia. Bolo to

dobrodružstvo, ale bola som presvedčená, že toto je spôsob, ako zahojiť rany ľudstva. Preto som všetko zanechala a nasledovala Chiaru na tejto ceste.

Keď som si teraz vypočula tieto skúsenosti, potvrdilo sa mi, že žiť pre jednotu sa oplatí. A tajomstvo života pre jednotu je veľmi jednoduché: je to láska ku každému bratovi a sestre, milovať každého blížneho. Chiara v nasledujúcej myšlienke, ktorú si vypočujeme, hovorí práve toto: kde je naša svätosť? Kde je naša zmena, naša konverzia pre budovanie iného sveta? Spočíva práve v láske k blížnemu.

A tak, keď som rozjímal nad touto myšlienkou, som si akoby hovorila: Margaret, uplynulo 40 rokov, odišla si..., bola si sama, chcela si to urobiť. Bolo to v rokoch, keď Chiara začala hovoriť o tejto spoločnej ceste, o svätej ceste. Keď sa teraz ohliadnem na tých 40 rokov, pýtam sa: kde sú? V akom bode sa nachádzam?

Chiarina myšlienka mi dodala odvalu, to, keď Chiara povie: začnime znova, akoby to bol prvý deň.

Cítim, že ak som predtým bola sama, teraz je nás veľa, ktorí sa môžeme spoločne vydať na cestu lásky k blížnemu.

Lorenzo: Vypočujme si teda malý úryvok z Chiarinho textu, je z kolegamenta z roku 1983, čítať ho bude herečka Stefania Bogová.

Chiara Lubichová:¹ V pomoci bratovi (...) sú skutočne zhrnuté všetky naše povinnosti. Potvrzuje to jedno zo slov Písma zameraných na lásku, ktoré nám znejú osobitným spôsobom: „Celý zákon sa spĺňa v jedinom slove: *„Milovať budeš svojho blížneho ako seba samého!“*“ (porov. Gal 5, 14).

Ak sa veci majú takto, naše „napätie ku svätosti“ znamená pre nás zamerať celú našu pozornosť, naše úsilie na lásku k bratovi. Snažiť sa o svätosť totiž nespočíva pre nás natoľko v odstraňovaní jednej chyby za druhou, ale v tom, koľko milujeme, myslíme na druhých a úplne zabúdame na seba. (...)

Vieme, že ten, kto miluje brata, kto žije v druhom, si čoskoro uvedomí, že v skutočnosti to už nie je on, kto žije v sebe, ale Kristus v ňom. Kristus žije v jeho srdci. A kto je Kristus? Kto je Ježiš? Je svätosť sama.

¹ Z myšlienky Chiary Lubichovej „Byť partnermi, byť si istí“, Kolegamento 2 júna 1983, Vitznau (Švajčiarsko).

Svätosť nájdeme v Ježišovi, ktorá sa rozvíja v nás, pretože milujeme. Svätosť je následok toho, že sme milovali. Nemôžeme ju dosiahnuť inak, než týmto spôsobom. Keby sme sa snažili o svätosť pre ňu samotnú, nikdy by sme ju nedosiahli! Milovať teda a nič iné!

Stratiť všetko, aj lipnutie na svätosti a usilujme sa len a len milovať. Jedine takto budeme môcť jedného dňa urobiť zo svätosti dar Márii. (...)

Vyštartujme dnes znovu, akoby to bol prvý deň našej revolúcie lásky! Prvý deň našej svätej cesty! Vyštartujme a nemyslíme na nič iné, lebo v láske je všetko. Žíme pripravení milovať každého blížneho skutočne ako seba samých a preto majme trvalý postoj vnoriť sa do každej jednej situácie. (...)

11. ZÁVER A BUDÚCE STRETNUTIA

Lorenzo: Nuž, prišiel čas rozlúčiť sa, ale ako nám povedala Chiara: vydajme sa na túto svätú cestu za našou revolúciou, akoby to bol prvý deň, ako rodina.

Ďakujeme všetkým, ktorí ste nás sledovali v tomto živom vysielaní. Môžete si ho môžete pozrieť znova na kanáli YouTube Odkazu v piatich jazykoch.

V najbližších dňoch nahráme aj ďalšie integrálne vydania v iných jazykoch, najmä tie príbehy, ktoré ste videli. Nájdete tu rôzne klipy, ktoré môžete zdieľať na sociálnych sieťach alebo s kým chcete.

Okrem toho vidíte grafiku so zoznamom stretnutí na nasledujúce dva mesiace. Ak si ich teraz nepamätáte, zajtra ich nájdete na facebookových stránkach Kolegamenta CH a focolare.org.

Rád by som vám pripomenul, že ďalšie stretnutie kolegamenta bude 27. novembra o 12.00 hod. talianskeho času. Dovidenia!